

La Veu de Tortosa

Setmanari Regionaliste

«VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES». — Dante.

Lo dol de Catalunya

Los desballestats procediments dels politichs. al ensemps dels cadells que treballan sota terra, han minat de poch en poch les energies y virtualitats dels pobles vigorosos fins conseguir que s'apoderi d'aquestos l'indiferentisme ó l'anarquia. Conseguida la primera es facil fer surar la segona ab les més dolentes condicions que 's puga imaginar. L'estat anarquich que sofreix de poch temps ensá la terra catalana es pitjor, molt pitjor que 'l produhit pel terror d'una bomba y..... es mes pésim, perque trayent importancia als fets mes ó menos sorollosos, la destrucció del poble fa forsa via sense que se 'n adoni ningú.

La falta de *previsió* dels governants (y no dihém altra cosa per por à la censura) va ser causa de qu' esclatés à Barcelona la vaga última que tan tristos resultats va portar à tot arreu. Lo motiu d'aquesta imprevisió está prou ben comproba ab los discursos dels iniciadors dels mitins, en los que s'apostrofava als obrers que no volien secundar los plans dels, que, ab mes mala fé qu' esperit treballador, lluytaven pam á pam en defensa d'un dever de companyerisme malsá y gens falaguer pera 'ls obrers enamorats de la prosperitat de la terra que 'ls ha vist naixer.

Les coaccions per un costat y les amenasses per un altre obligaren als treballadors à retirar-se à casa seva, produhint aquesta actitud la vaga generaf de la que tan luctuosos recorts conservarà Catalunya, y mes que ningú de tots sos fills, los infelissos mancats de coratje davant d'aquell moviment anarquich dirigit per homes avesats à no

fer res y à viurer sempre en desordre.

Com si fossen gent llogada, s'ha vist pels carrers de Barcelona à tota la xusma criminosa, garrot en mà, amenassant à les persones apocades y predicant publicament doctrines compdenades pel codich. ¿Los hi deya res ningú?.....

Lo mateix que succehi à Espanya en la primera mitat del sigle XIX, los perduts predicavan la guerra à tot lo constituit por mitj de medis legals, buscant, sens dupte, com alguns politichs d'aquella época malhaurada que 's feren rics ab les despulles dels Monestirs, enriqueixen ara ab lo desordre y l'anarquia.

Malgrat aqueixes predicacions, lo govern, si bé 's mostrava aparentment contrariat, res feya pera destorbar la guerra contra la societat. Molt al contrari, permetia que Catalunya se convertís en un camp d'experimentació y que de la terra catalana s'en anés la gent esparverada de la mateixa manera que 'l que fugí d'un lloch infestat per la febre groga. Y aqueixa por no ha acabat encara, y no acabat per que 'n mitj de les tenebres no hi surt lo sold, una justizia viritable, y les coses... segueixen del mateix modo gracias á la innacció dels politichs ó per culpa dels que deu, rien vigilar à la gent de mal viurer per compte d'aniquilar tot lo gran y tot lo bó.

L'esperit disolvent, gracias al indiferentisme burocratich, s'apoderat de la nostra terra, en termes tals, que la Catalunya d'avuy no es la Catalunya d'anys enrera y no ho es perque en mitj d'aqueix desgavell, la política es la que mes hi juga; perque 'n política tots los actes sou bons ab tal se puga *anar tirant* un

any, un més, una setmana un dia....,

Res importa que se 'n vagi à terra l'hisenda, l'exercit, la justizia, l'administració local y provincial. ¿Si marxa bé la roda del sistema pera qué noves reformes? ¿Pera que mes patriotisme?

Les evolucions del Estat han portat à Espanya una pertorbació tan gran, que solzament podria sossegarse ab midas tant enérgiques com les de tombar lo regim del revés y la de procurar una nova organizació en tot lo referent à administració.

Aprofiti 'l govern aqueixa espectació d'avuy y fassi quelcom mes de profit que fins ara. Si ho fà, la patria será forta, la patria será gran, l'Espanya será respectada.

Respecte à Catalunya, res hi hem de afegir. Lo tindrela amordassada ho diu tot y ho diu tot, perque á cap nació del mon s'haurien atrevit à celebrar una de les festes mes grans de la patria, com es la de donar possessió à un nou Jefe del Estat, tenint endolada à una regió tan activa y vigorosa com la nostra.

Francesch Mestre y Noé.
Tortosa, Maig 1902.

Les festes reyalas

Les festes ab que ha correspost lo poble catalá à la coronació del Rey de la Monarquia espanyola, han sigut tan fredes, que boy podem assegurar, que tretes les de color oficial, haurian passat poch menos que desapercebudes.

Aixó, ben mirat, té moltíssima de significació que cal estudiarla.

La coronació d'un Rey, en

temps de pau, es un aconteixement notabilissim pera tot poble, donchs representa 'l començ d'una nova época de la que, aquell, té dret à esperame dies ben profitcosos al seu benestar ensemps que a la seva prosperitat. Quan noes aixís, quan no se n'espera res de bó, sols, qu'ha de confinnarse pel mateix y tradicional camí del qual lo Rey se n'ha de fer, forsosament, solidari, a les hores es ben natural que 'l poble davant de tal expectativa permaneixi completament apatich.

Ara donchs apliquis lo dit al poble catalá, y begís si te motiu pera alegrarse de la coronació del nou Monarca, ó be romandre indiferent com si tal cosa.

¿Qué representa un Rey constitucional creat y educat en l'ambent d'aqueixa malhaurada doctrina centralista que no regoneix la personalitat de les Regions y ofega tetes les manifestacions de vida, d'aquestes? ¿Qué se 'n pot esperar per ara d'un Rey jovenet, rodejat de politichs estupits que ab lluy política a voltes *lliberal* a voltes *conservadora*, pro sempre jacobina, han perdut tot lo bocí d'imperi colonial que 'ns restava y han encés, esbojarradament, la teya de la discordia entre 'ls pobles de la mateixa Peninsula? ¿Qué n'hem d'esperar d'un Rey que, sinó de grat per forsa, deu patrocinar lo regim centralista que patim, causa del nostre malestar, ja 'ns nega lo derrer balnart de l'autonomia, la del municipi, que no té de cap manera sa personalitat rogoneguda, lo qual es del tot necessari, pera que aquell pugui obrarab absoluta independencia en la governació dels seus interessos?

Verdaderament, meditates aquestes poques consideracions

de les moltes que 's podrien fer, no hi sabem trobar que 'l nostre poble pugui alegrarse de la nova época que representa le coronació feta suará del jove Monarca.

No es estrany, donchs, que tots los pobles d' Espanya baigin correspost tan fredorament a les festes reyalas, y que la Capital de Catalunya, que té vexacions ben fresques y massa motivades per la conducta suicida dels representants que hi té l' Estat, hage aprofitat l' ocasió pera demostrar sou descontent negantse a la celebració de les esmentades festes.

Esperém, per xó, entre tant lss fets del novell Monarca, que si té prou virilitat pera desferse de la férula de polítichs funestos que l' envoltan, y prou energies pera socavar los fonaments del régim centralista substituint-lo pel regionalista, no serem pas, en bona fé, los catalans qui li regatejarém les alabances. Catalunya se n' orgullirà, si tal fes, de que ostenti 'l nom gloriosissim de *Comte de Barcelona*.

¡Deu ho fassi!

Jordi Jordá.

Tortosa, Maig 1902

Tasca profitosa

Lo que no 's conex, no s' estima, só es, *ignoti nulla cupido*. Aquest axioma, que es sabut de memoria, en llatí y tot, pel més ressegat estudiant de Lògica, es la explicació de que molts fills de Catalunya no estimin ó estimin poch la llengua catalana. No la conexen ó la conexém poch y per axó no l' estimém com deuriem estimarla,

Y la veritat siga dita: la culpa no es pas tota nostre. Fa dos centuries que nostre llengua es objecte d' una persecució tant constant com injusta. Desde el Decret de «Nova Planta», de trista recordació, donat l' any 1716 fins á la disposició actual que permet la circulació de telegramas en llenguas estrangeiras y prohibeix los catalans, iquantas vegades nostre llengua ha sigut maltractada, bofetejada, expulsada dels llochs que justa y honrosament ocupava! Ella, que en mans dels Llulls y Eximénis ha demostrat ser admirablement apte per expressar la més enlayradas concepcions

del enteniment, ha segut foragitada de l' escola, obligantse axis al jovent catalá á distraure una part de sas energías intelectuals en fer una traducció mental tan continua com inútil.

Ella, que fou ab tan amor conreuada per Jaume el Conqueridor, Pere IV y tot aquell estol brillantíssim de Comptes Reys, ha vist com se li tancavan las portas dels palaus y oficinas, y avuy el fill de Catalunya que ovirava á través dels ropatjes reals dels Sobirans del casal d' Aragó un cor de pare, no sab ovirarlo en los que li parlan y li fan parlar una llengua que será ó no dolsa, pero que no es la que aprenguerem dels llavis de la mare.

Nostre llengua, que sortida dels llavis de St. Vicens Ferrer y St. Ramon de Penyafort retrunyia potentia, vigorosa, dintre nostres iglesias y s' extenia per nostres históricas encontradas, ha sigut mitj afogada en la trona, volguentse esmenar axis la plana al matex Deu que al enviar á sos apóstols á predicar los infundí el dó de llenguas á fi de que quiscuna nació los ohís en la llengua propia.

Y no s' han contentat ab axó, s' ha volgut arrancar-la dels cors dels catalans, però al volguer arreballar la soca al volguer arrancar l' arrél s' esmossá l' eyna en la roca ipels braus pobles vetlla 'l Cel! si, el Cel es qui ha fet que la llengua catalana blaejada, mal ferida y agonisant realisés lo gran miracle social del sigle XIX, el desvetllament del poble catalá que atuit y esmaperdut caminava vers lo sepulcre.

Y no podía ser d' altre manera. Podrá discutirse si la llengua es ó no l' element més important de la personalitat d' un poble, pero es evidentment lo més visible.

L' importancia del llenguatge no está tan en lo que realment es com en lo que suposa. Una llengua distinta suposa un caràcter *distint*. La forma d' expressar las ideas, respón al modo de concebirles, que no en debades s' ha anomenat á la idea *verbum mentis*. Lo pensar y sentir d' un poble son correlatius á las condicions de la llengua que emplea y en aquest sentit es exactíssima l' afirmació d' un dels més genials de

nostres poetas: *La llengua es la patria*. Si volém donchs conservar nostre patria, nostre caràcter, nostre personalitat hem de conservar nostre llengua, y si no la conexém, hem d' estudiarla y maldar per capir ses belleses y axis acabarà d' un vegada la paradoxa de que un catalá no conex la propia llengua mentres conex la dels altres.

Y de aquí jo veig unaltre motiu, unaltre rahó No es sols questió d' agraument y d' amor envers la llengua que Deu N. Senyor nos ha donada: es questió de dignitat. La signe del esclau era tenir que parlar la llengua del amo, y nosaltres no hem de *volguer* portar aquet estigma al damunt La imposició del llenguatge es un recort constant de nostre subjecció, la marca de nostre esclavitut, l' estigma de nostre degeneració, y nosaltres podrém, per forsa, abaxar lo cap, pero ja may hem de envilirnos fins al extrém de besar la má del que 'ns fuheteja, que aixó significa l' enamorar-se de la llengua oficial, despreciant la que nasqué lliure, fou comptesa, després regina, y que si vestex are tan sols l' ayrosa mantellina.

lo sech de la corona

no s' ha esborrat de son front.

J. P. y B.

Alphons II ó Alphons XVIII

Lo día 17 se verificá á Madrid l' acte de rebrer jurament al nou Monarca que 'm convingut s' anomenará Alphons XIII,

Fins en aixó s' ha demostrat una vegada més l' olvit en que 's té tot lo que no 's refereix á les regions que avuy predominen á Espanya, ja que no s' ha volgut tindre en compte més que 'ls Monarques que reinaren primer á Asturias y després á Lleó y Lleó y Castella, que foren onze, comptant després l' Alphons XII pare del actual Rey.

De manera que com si ab aixó volguessin los governs d' Espanya donar una nova prova de predomini del element castellá, desde que 's feu l' unió de les diverses nacionalitats que avuy constitueixen l' Estat Espanyol, s' han oblidat los noms d' uns quants Reys no mcnyes espanyols per que no fossen castellans y se 'ls ha postergat per complert al posar ja al pare del Monarca actual lo nom d' Alphons XII y al qu' acaben de coronar lo d' Alphons XIII.

Per que si foren setse los Alphons que governaren en lo que avuy son regions que constitueixen l' Estat Espanyol, ha de tindre sols en compte

los onze que foren reys de Lleó y Castellay no en cambi los que foren monarcas dels reinats d' Aragó, Catalunya y Valencia?

Si volguessin ser llógichs nostres governants, si les Corts espanyoles ho fossin realment de tot Espanya y no del centralisme haurian convingut en que 'l nou Monarca habla d' esser l' Alphons II, ja que sols dos Alphonsos hi ha hagut desde que 's formá l' unitat espanyola ó 's debia anomenar més llogícament Alphons XVIII, si es que no volia cometre l' injusticia de sols recordar los onze Alphons castellans, deixant d' esmentar á tots los que no ho foren de Castella, n' obstant haberne sigut d' altres regions ben espanyoles.

Mes per lo vist pera nostres governants, aquestos últims no deuben representar rés l' Alphons I lo Batallador, lo que acabá ab la dominació musulmana á Saragossa, lo que arribá fins les terres de Córdoba y Granada, lo que sucumbí guerrejant heróicament en los camps de Fraga, rés deu representar; l' Alphons II defensor de les llibertats públiques devant del privilegi feudal, l' Alphons III lo Liberal que tan defensaba nostra terra, l' Alphons IV lo Benigne, en quina coronació celebrada á Saragossa, s' juntaren en germanívola representació los senyorius d' Aragó, Catalunya, Valencia, Mallorca, Cerdenya, Provensa, Gascunya y Sicilia, y fualment l' Alphons V lo Magnanim; tots aquests monarcas per lo vist no cal ferne esment ni recort. En cambi, tots los onze que governaren á Castella y Lleó deuben recordarse y per lo tan junt ab los dos que han governat després de l' unitat espanyola, han donat lloch á que 'l nou Monarca fos l' Alphons XIII d' Espanya.

Alguns potser considerarán una ni mietat aquesta questió. creyent que sols té una relativa importancia de nóm, més nosaltres hi veyém en aixó un signe innegable de com los que 'ns dihen que volém establir diferenciacions entre les regions de dintre de Espanya, son los que donen proves evidents de patir ellis lo mal que 'ns atribueixen. Y sobre tot, ayments de la veritat y de la justicia, hem volgut esmentar aquest fet y posar de manifest aquesta anomalia que 'm referit.

Per lo demés, que 'l nou reinat ho siga més de pau y llibertat para nostra Catalunya y d' esplendor pera tota l' Espanya.

R.

Una excursió á Penyscola

Lo segon día de Pasqua, varios excursionistes sortirem á la matina de Tortosa. en lo tren, cap á Penyscola ahont hi arribarem á las sis del matí, visitant desseguida tot lo mes notable d' aquella histórica població; comensant per admirar les belleses y maravelles de que la ha enriquida Deu danli condicions pera poder ser habitada per l' home, ja que essent una roca calissa blan-

ca y macisa de 64 metros d' altaria, tota voltada del maró brolla dins de ella una font abandosa d' aigua dolça y está unida ab la terra ferma per un brás, de lo que n' resulten dos calesahonts hi troben barquetes pescadores delst habitans de Penyscola.

L' altívola ciutat de Penyscola que té per fons lo blau del cel y de la mar, se presenta al viatjer ab un ropatje fantástich y molt mes si 's guayta abans de l' eixida del sol. A les hores lo seu aspecte es molt semblant al d' un gran acorassat modern y si'l sol es ixent les blanques casetes apilotades al entorn del castell y repetadas per las murallas semblen, talment, un estol de gavines blanques com la llet. L' efecte es tant sosprenent que 'l viatjer sense darsen compte se detura abans d' atravesar l' ítsme, que es la única entrada á Penyscola y es que 'n lo imaginació del excursionista tot seguit se hi impresiona la silueta d' aquella mola ó castell, ahont encara sembla véuresshi la gegantina ombra del anti-papa Luna, donant vida y animació per aquelles rengleres de muralles, en quins baluards escalonats hi havia tretze bateries barrejades ab les torres, campanes, quartels, carrers, plasses y cases. En aquell moment lo viatjer delira y sols acude xen á son cervell los primers pobladers de nostra Patria, veyent en aquella roca lo punt segur de refugi en contra dels enemichs de les ferés; veu com arriben á n' ella els fenicis que, segons de Der. Cortes, l' anomenaven *Ieyr* (roca) ó be Hamilcar, lo cartagines, que li diu *Aera-leuca*, ó *Iyriche* srgons Festo Avieno; noms duptosos tots ells menos el de Chersoneso (*Peninsula*) com la califica lo geógrafo romá Estrabon; veu les muralles coronades pels moros y 'l retorn de D. Jaume I de Aragó, en 1225, declarantse debil pera rescatarla, cosa que no va pguer lograr fins 1233 en que li obren voluntariament les portes; veu com Benedicté XIII, l' anti popa, ferm com la roca que li serveix de pedestal al seu trono pontífici, beneix de pochs fidels que 'l segueixen y y condemne als que lo declaran cismatich y heretje; veu la pluja de bombes y bales que endressen á Penyscola durant 17 mesos les tropes del Arxiduca d' Austria y les dels Francesos que la arrasan en la guerra de la independéncia.

Devant d' aqueixos recorts, lo cor batega, la parula 's confon y sols gosa á exclamar...! Quan gran gran es Deu!.. Passant l' ítsme, que te á cada costat una munió de barquetes pescadores, se troba, al extrém un molí mogut per una roda hidràulica que aprofita l' aygua dels ayguamolls que brollen ol peu de la garriga y mes endins de la ciutat lo primer recinte de muralles ab dos passos accesibles. Seguirem el de la dereta y no molt lluny hi trobarem una torra mitj enrunada dita del *Homenatje*, y engastat á la muralla en escut de armes del

anti-papa compost de una Tiara, les claus y una mitja lluna en quart minvant descubrintse, també, á molt curta distancia y dins de un clot una font d' aygua dolça ahont les dones hi renten. Seguint avant passarem per un portal del temps de Feliph II molt hen treballat, de bon gust y caracter y sense pensarho ens trobarem devant de la iglesia Parroquial d' estil gòtichs, ecepte 'l presbiteri y la capella del Santíssim que 's del renaixement.. Entre les moltes coses enscridá l' atenció un cális de plata daurada, patena y cullereta y una creu pera processons de cristall de roca, montada ab un treball molt delicat d' orfebria, tenint incrustats en el centre de la creu quatre zafirs, varies imatjes en esmalt y les armes de Valencia, En abdós joyes estan les del antipapa; també vegérem un *lignum crucis* de la mateixa época y una creu de plata que estava desfeta en dos trossós y de la que sols s' aprofitava la superior, per no donar cap valua á la inferior.

Un cop ferem la unió del basament ab la creu, quedaren tots admirats los vebius de Penyscola, que ignoraven tinguesin una joya tan rica com important, tant per son valor artístich com material. Lo basament d' aquesta Creu lo tenien poch menos que arreconat.

Si contents se mostraren los vefrins devant de la reconstitució d' aquella joya importantíssima, mes satisfets ens sentiem nosaltres al regoneixer lo profitosa que pera l' Art havia sigut nostra primera excursió.

Tortosa, Maig 1902.

(Seguirá)

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge 25 La Sma. Trinitat. —Dilluns 26 S. Felipe Neri. —Dimarts 27 Lo venerable Beda. —Dimecres 28 S. Just. —Dijous 29 SS. Corpus Christi. —Divendres 30 S. Fernando, rey d' Espanya. —Dissapte 31 N.ª S.ª Reyna y Mare del Amor hermós.

NOTICIES

Com lo decret d' indult publicat darrerament comprén tots los delictes y d' polítichs y d' imprenta sembla que 'l govern ha acordat que si 'ls compdemnats pels sucessos dels Jochs florals. s' aculleixen al indult general, se resoldrá favorablement.

Ab tal motiu fem constar la viva satisfacció que 'ns produheix la prompta llibertat del nostre estimat amich D. Enrich Prat de la Riba, Director de *La Veu de Catalunya*, la del volgut company senyor Riera Director de *La Nació Cata-*

lana y la dels joves catalanistes senyors Sal y Mariné.

Rebin tots la nostra mes coral y entusiástic enhorabona.

Les Misses que 's dirán á la iglesia de Sant Antoni lo dissapte, dia 31, serán aplicades per l' anima de D.ª Teresa Gas de Bellpuig.

La primera será á les 5 y l' última á les 8.

La familia de la morta agrahirá la asistencia y Deu los hi pagará la caritat.

Lo día de la jura de S. M. lo Rey D. Alfons XIII les tropes de la ciutat vestiren de gala, onejant la bandera nacional en tots los edificis públichs.

Ab aquet motiu aparegueren ab draps de colors, los balcones de dos cassinos y los de la casa del Sr. Alcalde, los quins estaven iluminats.

Lo pograma de festes organísat pel Municipi se portá á la práctica sense cap mena d' incident.

Durant los dies de Pasqua se deixá sentir una f orta mastralada, en mitj de un temps borrascós.

Nostre distingit amich l' il·lustrat Ajudant d' Obres públiques D. Reynaldo Brea desde Castelló ha sigut novament traslatat á la nostra provincia.

Felicitem al Sr. Brea y ens felicitem de comptar entre nosaltres ab un funcionari tan honrat y tan digné d' apreci.

Lo dimecres van esser robats de le iglesia parroquial d' Amposta dos copons, l' un d' argent y l' altre de mefall blanch.

Lo Jugat municipal d' aquella població ha instruhit les oportunes diligéncies.

Entre les festes organísades pel nostre Ajuntament ab motiu de jura de S. M. hi vá figurar l' exercici del cos de bomberos, quin espectacle se verificá á la plassa de la Constitució baix la encertada direcció del Arquitecto Municipal Sr. Montguió.

Tant los bombers com lo quefe de dit cos benemérit; se presentasen ab lo uniforme nou.

La plassa y 'ls carrers dels voltants estaven ocupats per una gran gentada.

Rebí 'l Sr. Montguió la enhorabona y 'l senyor Alcalde nostra felicitació.

Dins de pochs dies quedará legalment constituhit lo *Centro excursionista* que s' está formant á nos tra ciutat.

Segons noticies, uno persona molt aficionada á n' aqueixa classe d' estudis se proposa recomanar al govern un medí senzill, per mitij del qual se pot evitar los topaments de rents, per desgracia massa frequents á Espanya.

De retora de Madrid, lo dimecres arriba á Tortosa, nostre benvolgut Sr. Bisbe.

Dihúen d' Amposta que ab motiu del fret d' aquetos dies l' arrós no vol grillar y quel poch qu' havia sortit á cara d' aigua ha sigut arrebatat pel mastral.

La Societat sucrera se preposa fer varies perforacions pera dotar d' aigua á les plantacions de remolaxa.

Malgrat lo mal temps que regnava l' ermitori del Coll del Alba se vegé molt concorregut en la diada de la festa, quin programa se va celebrar, en la forma qu' anunciarem d' una manera esplendent.

Desde que s' ha traslatat a una torre de Vallvidrera, sémbla que l' eminent poeta catalá Mossén Jacinto Verdaguer, ha millorat algun tant en la seva enfermetat. Ha donat ja algun passéig, pels voltants de la pintoresca casa que ara habita.

Un telegrama de Londres dona compte de que'l Consell de ministres inglés examinará avuy els despatxos sobre l' estat de las negociacions pera la pau.

Els periódichs de Londres, en general, esperan que segons las concessions fetas per una y altra banda, la pau podrá firmarse abans de la coronació del Rey Eduard VII.

Procedents del estranger ha arribat á nostra ciutat una variadíssima collecció de estampats modernistes pera emparezar tota mena d' habitacions.

Recomaném á tots aquells lectors que necesiten decorar llurs cases, passin á veurels á la estamperia de la Sra. Viuda de Navarro, carrer de la Rosa, segurs de que han de trovar dibuxos no coneguts y d' uaa correcció artística prou admirable.

Notes bibliográfiques.

Compendi de Teologia

Ben coneguda es en lo camp de les ciencias eclesiástiques la docta ploma del Pare Calasanz de Llavanas. Sobre tot son precioses per son valor siténfich los compendis de teologia dogmetica, moral, dret canonic y hrmanéutica qu' ha publicat ab aplauso de totes les persones doctes. Ara acaba de surtir de la premsa una nova edició de teologia moral ab totes les disposicions vigents canonic—civils de gran interés pera el clero parroquial y pera n' aquesta diócesis, en quina va á verificarse lo concurs pera curats; es un promptuari pera refrescar les materies de excepcional interer als senyors rpositors.

Aquesta obra important se trova de venda en la llibreria religiosa de D. Francesch Mestre, carrer de la Rosa, Tortosa; ahont se hi poden també, dirigir tots les encomandes de fora.

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital.

MORESO

Gran botiga de calsat de totes classes

SABATES Y BOTINES D' IVERN

Confecció esmerada per als que tenen los peus delicats.

Casa fundada l' any 1866.

PREUS FIXOS VENTES AL CONTAT.

PLASSA DE LA SEU Y ARCH DEL ROMEU
TORTOSA

Llibreria,

Comisions y Representacions

DE

D. Obdulio Rodriguez

CARRÉ DE MONCADA, 1
TORTOSA

LA CHERTOLINA

XOCOLATE

Y LLEGITIM

TURRÓ de CHERTA

CHERTA (TARRAGONA)

Joseph Ricart

INCREDIBLE VERITAT

Unica y veritable ocasió per gastar los quartos com cal en regalos d' importancia, quin valor supera sempre al seu cost. Objectes d' or de lley garantizat (18 quilats) y enlluhernadors brillants, químicament perfectes, de mes válua, per son constant esplendor y llimpiesa, que 'ls verdaders. Descomposició de llum, llimpiesa, lapidació perfecta, imitació maravillosa.

5.000 pesetas

¿ qui distingeixi aquestos brillants Alaska dels llegitiims. Gran Premi en la Exposició de Paris

- Anell per home, or brillant 50 ptas.
- > > > brillant molt gros 100 >
- Agulla per home. 25 >
- > > > > > > > > > 50 >
- Anell per senyora ó senyora 25 >
- Arracades (parell) per senyora 25 >
- Arracades (parell) per senyora 50 >
- Arracades (parell) per senyora brillant molt gros 100 >
- Arracades (parell) per noyas (verdader regalo). 25 >

S' anvien per correu franch de tot gas to, en caixetas certificadas y declaradas mercancias, per tota Espanya y Illas.

No se servirà cap pedido que no vinga acompanyat de son import en billetes del Banch d' Espanya, en carta certificada ó valor declarat.

Per la mida de les anells basta pendrer ab un fil la grossaria del dit.

No 's fan desquentos; no 's donen representacions ni s' envien catalechs, dibuixos ni mostrats.

Al comprador que no estiga conforme ab la mercancia si li tornarán los quartos totseguit.

Dirigirse al reprezentant general y únich de la Societat d' Or y Brillants:

Azis: Aveska, G. A. Buyas, Bono, 104 y 106, Milán. (Italia).

IMPRESSA

DE

J. Foguet y Sales

IMPRESIONS PERA 'L COMER: Factures, Cartes, Memorandums, Accions, Sobres, Prospectes, Lletres, Chèchs, Pagars, Circulars, Notes de preus, i stats, Esqueles, Rebutis, Catalechs, Talonaris, Volants, Modelació per oficines, etc Impresions ab tinta de copiá.—Tituls honorífichs, Etiquetes de totes classes, Invitacions, Targetes, Participacions de casament, de naixement, De primera Missa, De Professió Relligiosa, Recordatoris y tota clase de treval's de fantasia.—Especialitat ab impresions artístiques sobre satí, papé japonés y pergami, Vinyetes modernistes y caracters gòtichs del sigle XV Varietat de clixés per goigs y escapolaris, Targetes visita desde una peseta lo cent.

IMPRESIO DE OBRES DE TEXT: Periodichs, Revistes, Memories, Reglaments, Follets, Obres científiques y Literaries, et. Esqueles de defunció, Impresos ab tinta blanca sobre papé negre ó cartolina, Treballs artístichs á varies tintes. Cromos per felicitacions y Carnets per festes y menús, Impresió de targetes postal.

Plassa del Hospital, 5, TORTOSA.

ARTHUR MESTRE

Gran surtit de Petaques, Paraygues, Pipes, Parasols, Bastons, Colls, Punys, Mitjes, Mirjons, Juguets, Puntillés, Brodats, Perfumeria, Acordeons, Objectes per regalos, y tota clase d' articles per barbers.

GRAN SURTIT DE QUARTINES JAPONESSES EN CARTO DE TOTES MIDES Y VENTALLS DE TOTES CLASSES, CÒRBATES, QUINCALLA, GUANTS, etc.

Carrés d' En Carbó 11 y 13 y Pescadors 1.
TORTOSA.

Llibreria fundada 'l sigle XVIII

Francesch Mestre

TORTOSA

PUBLICACIONES CATALANES:

- Obres de Mossen Jascinto Verdager
- » Tomás A. Rigault
- La Santa Missa—llatí y catalá—pasta 1 peseta
- Lo catalá devot—nou devocionari—pasta 1 peseta
- Los set diumenges de San Joseph—pasta 1 peseta
- » » » » » » » » » » rústica 0'50 peseta
- Doctrina cristiana—cartonet—0'50 peseta

DEPÓSIT DE PAPERS, CROMOS Y ESTAMPES